

Ластівки

Ганна Черінь

Ой, думки мої,
Ластівки мої,
Ви летіть у нестримнім вирі
Через океан
На широкий лан —
На Україну, в далекий вирій...

Ви летіть туди,
Де цвітуть сади,
Де любов в солов'їнім слові,
Сніжна білість хат
Між зелених шат
І співучі лани шовкові...

Де мій друг і брат,
Де мій серця шмат,
Де дитинство моє гаряче...
Де біля вікна
Матінка сумна
За дочкою ще й досі плаче...

Де слова й думки
Взято під замки,
Де не думають люди вголос!
Знають правду лиш
Осока, камиш
Та дорідний розумний колос...

Там не слави дзвін,
Не геройський чин —
Там без битви тяжка поразка...
Той багатий край —
В дійсності не рай,
Він ще тільки майбутня казка.

Ой, думки мої,
Ластівки мої,

Прилітайте назад до мене!
В край вернемось знов,
Як заграє кров,
Зашумлять бойові знамена!